

IESNIEGUMS
par paredzēto darbību – „Igaunijas – Latvijas trešais
elektropārvades tīkla starpsavienojums”

Rīga, 2012

IESNIEGUMS

par paredzēto darbību – „Igaunijas – Latvijas trešais elektropārvades tīkla starpsavienojums”

2.1. Iesnieguma rakstīšanas laiks un vieta

2012. gada 26 septembris, Rīga

2.2. Ierosinātāja vārds, uzvārds, personas kods (juridiskajai personai – nosaukums un reģistrācijas numurs), adrese un tālruna numurs

Darbības ierosinātājs:

AS „Latvijas elektriskie tīkli”

Reģ. Nr. 40103379313

Dārziema iela 86, Rīga, LV-1073

tālr. 67725509

Kontaktpersona: **Edgars Pumpurs**, tālr. 67725233 mob. 26146760

e-pasta adrese edgars.pumpurs@latvenergo.lv

2.3. Informācija par paredzēto darbību, iespējamām paredzētās darbības vietām (pievieno karti mērogā 1:10000 vai lielākā un norāda adreses) un izmantojamo tehnoloģiju veidiem, kā arī par nepieciešamajiem infrastruktūras objektiem

Paredzētās darbības pamatojums

Projekta atbilstība Eiropas Savienības un Latvijas enerģētikas politikai

ES kopējās enerģētikas politikas veidošanas pamatā ir tīklu savienojumu stiprināšana, elektroenerģijas tirgus liberalizācija un energoapgādes drošuma paaugstināšana. Latvijai ir svarīgi nodibināt reģionālo sadarbību ar valstīm ap Baltijas jūru – īpaši ar Lietuvu un Igauniju, tai skaitā veidojot energoapgādei nozīmīgus objektus.

Attīstītu un pieejamu pārvades elektrolīniju nepieciešamību nosaka Igaunijas un Latvijas 110-330kV pārvades tīkla attīstības plāni, kā arī Latvijas starptautiskās saistības, tai skaitā arī saistības, kas ietvertas Eiropas klimata un enerģētikas paketē, un kuru Eiropas Parlaments apstiprināja 2008. gada 17. decembrī. Kontekstā ar paketē noteiktajām saistībām siltumnīcefekta gāzu samazināšanas jomā un mērķiem atjaunojamo energoresursu veicināšanai tiek izvirzītas jaunas prasības elektropārvades tīkliem:

- Nodrošināt vēja elektrostaciju pieslēgumus, kā arī citu atjaunojamo energoavotu pieslēgumus;
- Izveidot integrētu Eiropas enerģijas tirgu;
- Novērst elektropārvades tīklu „šaurās vietas” („Bottlenecks”).

Šiem mērķiem ar Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regulu ir izveidota programma finansiālam atbalstam enerģētikā. Viens no šīs programmas atbalstamajiem mērķiem ir elektroapgādes infrastruktūras attīstība. AS „Latvijas elektriskie tīkli” plāno Igaunijas – Latvijas trešā elektropārvades tīkla starpsavienojuma projektam piesaistīt finansējumu no šiem līdzekļiem. Projekta ietekmes uz vidi novērtējums un trases izpēte tiks veikta ES piešķirtā Eiropas enerģētikas tīklu (Trans-European Energy Network – TEN-E) attīstības finansiālā atbalsta programmas ietvaros.

2009. gada jūnijā astoņas Baltijas jūras reģiona valstis parakstīja saprašanās memorandu ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāju Žozē Manuelu Barrozu par Baltijas enerģētikas tirgus starpsavienojuma plānu (Memorandum of Understanding on the Baltic Energy Market Interconnection Plan). Baltijas enerģētikas tirgus starpsavienojuma plāns (BETSP) ir deviņu gadu darba rezultāts. BETSP sagatavošanu ierosināja Eiropas Komisija, lai apsvērtu konkrētus pasākumus ar mērķi savienot Lietuvu, Latviju un Igauniju ar plašākiem ES enerģētikas tīkliem.

Otrajā Stratēģiskajā enerģētikas pārskatā, ko Eiropas Komisija pieņēma 2008. gada novembrī, Baltijas reģiona efektīvs starpsavienojums tika noteikts par vienu no sešiem prioritāriem infrastruktūras projektiem. BETSP un Ziemeļvalstu elektroenerģijas tirgus modeļa paplašināšana uz Baltijas valstīm ir galvenie projekti Eiropas Komisijas ieguldījumam Baltijas jūras reģionā. Igaunijas – Latvijas trešais starpsavienojums ir viens no tiem projektiem, kas iekļauti BETSP un kuru realizācija ir būtiska Baltijas elektroenerģijas tirgus attīstībai un enerģētiskās drošības paaugstināšanai.

Arī valsts atjaunojamo energoresursu politikas mērķis ir veicināt to izmantošanu, saudzējot apkārtējo vidi un panākot CO₂ emisiju samazināšanos, kas definēts gan „Enerģētikas attīstības pamatnostādnes 2007.-2016.gadam” (apstiprinātas ar 01.08.2006.MK Rīkojumu Nr.571), gan „Atjaunojamo energoresursu izmantošanas pamatnostādnes 2006.-2013. gadam” (apstiprinātas ar 31.10.2006. MK Rīkojumu Nr. 835), kā arī citos Latvijas politikas plānošanas dokumentos. Projektā paredzēts veidot jaunu starpsavienojumu starp Igauniju un Latviju. Tas būtiski palielinās energoapgādes drošību Baltijas valstīs, veidos uzticamu enerģijas koridoru starp Ziemeļu un Centrālās Eiropas valstīm

un nodrošinās kopējā elektroenerģijas tirgus attīstību Baltijas valstīs. Šobrīd starpsavienojumu jaudas ir nepietiekamas un jaunais starpsavienojums ļaus labāk izmantot arī esošos elektroenerģijas ražošanas avotus.

Projekta mērķis ir attīstīt elektroenerģijas tirgu Baltijas jūras reģionā, palielināt enerģijas piegādes drošumu reģionā un nodrošināt enerģētikas koridoru starp Ziemeļeiropu un Centrāleiropu.

Galvenie mērķi:

- Likvidēt esošos trūkumus elektroenerģijas pārvades starpsavienojumos starp Igauniju un Latviju;
- Uzlabot piegāžu drošību Latvijā, Igaunijā un Baltijas valstīs kopumā;
- Nodrošināt Baltijas elektroenerģijas tirgus efektīvu darbību un nodrošināt platformu kopējam Baltijas elektroenerģijas tirgum kontekstā ar Skandināvijas elektroenerģijas tirgu;
- Palielināt pieejamo pārvades jaudu starp Latvijas un Igaunijas energosistēmām;
- Nodrošināt efektīvu un drošu tranzīta koridoru starp Baltijas un Ziemeļvalstu elektroenerģijas sistēmām.

Jau šobrīd 330 kV šķērsgriezumā starp Latviju un Igauniju veidojas sastrēgumi, kuriem par iemeslu ir tas, ka Igaunijas PSO ir ieviesis caurlaides spēju ierobežojumus savā 330 kV pārvades tīklā saistībā ar līniju negabarītiem. Papildus minētajam jaunā starpsavienojuma nepieciešamību diktē divu jaunu starpsistēmas savienojumu izbūve: līdzstrāvas kabelis ar caurlaides spēju 650 MW Estlink II starp Igauniju un Somiju un līdzstrāvas kabelis ar caurlaides spēju 700 MW starp Zviedriju un Lietuvu, jo Baltijas pārvades sistēmu tīklos būtiski palielināsies tranzītu plūsmu lielums. Šis starpsavienojums palielinās pieejamās caurlaides spējas starp Latvijas un Igaunijas energosistēmām.

Latvijas energosistēmai, strādājot sinhroni ar citu valstu energosistēmām, jāreķinās ar tīkla darbības traucējumiem, kurus izraisa avārijas kaimiņu energosistēmās (Lietuvā, Krievijā u.c.). Piemēram, Kaļiņingradas TEC (Krievija) avārijas režīms, kas būtiski ietekmē jaudas plūsmas visā tīklā.

Atbilstoši BEMIP (Baltic Energy Market Interconnection Plan) plānam 2015.gadā visu Baltijas valstu elektroenerģijas tirgiem jābūt pilnībā atvērtiem.

Ņemot vērā, ka lielākā elektroenerģijas importētāja no Baltijas valstīm ir Lietuva, tad vājākā vieta starp Baltijas valstīm ir Latvijas - Igaunijas šķērsgriezums un NordBalt starpsavienojuma avārijas gadījumā nebūs iespējams nodrošināt plānotās elektroenerģijas piegādes Lietuvai. Trešais Igaunijas - Latvijas elektropārvades tīkla starpsavienojums ir galvenais pastiprinājums Baltijā, lai nodrošinātu elektroenerģijas piegādes no Ziemeļu valstīm uz Centrālo Eiropu

Līdz ar to nepieciešams izveidot pietiekami stipru un drošu tranzīta koridoru, kur plānotais 330 kV elektropārvades tīkls spēs pārvadīt ievērojamu daļu tranzīta enerģijas, tā veicinot elektroenerģijas tirdzniecības paplašināšanos.

Paredzētā darbība:

Trešais Igaunijas – Latvijas elektropārvades tīkla starpsavienojums ir būtisks nākotnes infrastruktūras projekts, kas nodrošinās Baltijas reģiona elektroapgādes drošumu un elektroenerģijas tirgus darbību ilgtermiņā.

Šāda projekta realizāciju paredz:

- BEMIP (Baltic Energy Market Interconnection Plan - Baltijas jūras valstu elektroenerģijas tirgu savienošanas plāns),
- Elektropārvades tīklu attīstības plāns (Network Development Plan) 2010 – 2020,
- Latvijas elektroenerģijas pārvades sistēmas attīstības plāns.

Par optimālāko Igaunijas-Latvijas trešā elektropārvades tīkla starpsavienojuma variantu, vadoties gan no tehniskiem, gan ekonomiskiem kritērijiem izvēlēts sauszemes savienojums no Sindī (Kilingi-Nõmme) Igaunijā līdz Salaspilij (vai līdz Rīgas TEC-2) apakšstacijām Latvijā. Trases kopējais garums ir aptuveni 210 km (11% no plānotās elektropārvades līnijas atradīsies Igaunijas teritorijā un 89% - Latvijas teritorijā). Šobrīd šķērsgriezuma Latvija – Igaunija maksimālā caurlaides spēja virzienā uz Igauniju ir 1200 MW un virzienā uz Latviju 1000 MW. Realizējot šo projektu, šķērsgriezuma Latvija – Igaunija maksimālā caurlaides spēja virzienā uz Igauniju var tikt palielināta par 500 MW un virzienā uz Latviju par 600 MW.

Par šī projekta realizāciju ir noslēgts Nodomu protokols (Memorandum of Understanding) starp Igaunijas pārvades sistēmas operatoru (PSO) Elering OÜ un Latvijas PSO AS „Augstsprieguma tīkls” un pārvades tīklu īpašnieku AS „Latvijas elektriskie tīkli”. Projekts ir daļa no Latvijas valsts enerģētikas stratēģijas līdz 2030. gadam.

Projekta realizācija notiks vairākās etapos:

1. etaps – Ietekmes uz vidi novērtējums un iespējamās elektropārvades līnijas trases izpēte.

IVN un trases izpēti Igaunijas teritorijā no apakšstacijas Sindī (Kilingi – Nõmme) līdz Igaunijas – Latvijas robežai realizēs Igaunijas puse.

IVN un trases izpēti Latvijā – no Igaunijas – Latvijas valstu robežas līdz Salaspilij (vai Rīgas TEC-2) veiks Latvijas puse, piesaistot TEN-E finansējumu.

2. etaps – Pārvades līnijas tehniskais projekts un kompensācijas zemes īpašniekiem.

3. etaps – Līnijas būvniecība un nodošana ekspluatācijā.

IVN un trases izpēti plānots veikt līdz 2014. gada decembrim. Trešā Igaunijas Latvijas starpsavienojuma nodošana ekspluatācijā paredzēta līdz 2020. gada decembrim.

Paredzētās darbības iespējamie varianti – Igaunijas – Latvijas robeža – Rūjiena – Saulkrasti – Rīgas TEC-2 vai Igaunijas – Latvijas robeža – Rūjiena – Valmiera – Salaspils (vai līdz Rīgas TEC-2).

Paredzētās darbības realizācijas gaitā ietekme uz vidi un apkārtējām teritorijām iespējama aptuveni 20 novadu teritorijās – **sk. 3. pielikumu.**

1. alternatīva:

Igaunijas – Latvija robeža – Rūjiena – Aloja – Limbaži – Saulkrasti – Carnikava – Salaspils (vai Rīgas TEC-2).

Trases garums ~ 208 km.

Trase šķērso augsta blīvuma apdzīvotas teritorijas, kā arī Ziemeļvidzemes biosfēras rezervātu un vairākas tajā ietilpstošas īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, tai skaitā Natura 2000 teritorijas („Rūjas paliena”). Turklāt elektropārvades līnija atrodas Piejūras dabas parka, aizsargājamo ainavu apvidus „Ādaži”, dabas liegumu „Garkalnes meži” un „Jaunciems” tiešā tuvumā.

Esošajās apakšstacijās netiek plānoti jebkādi rekonstrukcijas darbi.

Papildus infrastruktūras objekti projekta realizēšanai esošajās apakšstacijās nav nepieciešami. Jaunu apakšstaciju izbūve nav paredzēta. Papildus teritorijas apakšstaciju paplašināšanai nav nepieciešamas.

No Rūjienas līdzas Igaunijas robežai tiks izbūvēta jauna 330 kV vienķēžu elektropārvades līnija. Šajā elektropārvades līnijas posma teritorijā nav īpaši aizsargājamās dabas teritorijas.

No Rūjienas līdz Salaspilij (vai līdz Rīgas TEC-2) tiks rekonstruēta esošā 110 kV līnija, paaugstinot tās spriegumu – uz vieniem balstiem izvietojot 110 kV un 330 kV līnijas.

2. alternatīva:

Igaunijas – Latvijas robeža – Rūjiena – Valmiera – Salaspils (vai Rīgas TEC-2).

Trases garums ~ 211 km.

Trase šķērso Gaujas Nacionālā parka teritorijas ziemeļrietumu malu. Bez tam tās tiešā tuvumā atrodas ZBR teritorijā esošās Natura 2000 dabas lieguma „Oleru purvs” teritorija un elektropārvades līnija šķērso aizsargājamo ainavu apvidu „Ziemeļgauja” tā rietumu galā pie Valmieras..

No Rūjienas līdz Igaunijas robežai tiks izbūvēta jauna 330 kV vienķēžu elektropārvades līnija. Šajā elektropārvades līnijas izbūves posmā nav paredzēts šķērsot Natura 2000 teritorijas. No Rūjienas līdz Valmierai tiks rekonstruēta esošā 110 kV līnija, paaugstinot tās spriegumu – uz vieniem balstiem izvietojot 110 kV un 330 kV līnijas, bet no Valmieras līdz Salaspilij (vai līdz Rīgas TEC-2) tiks rekonstruēta esošā 330 kV līnija pastiprinot to ar vēl vienu 330 kV līniju, izvietojot abas līnijas uz vieniem balstiem.

Esošajās apakšstacijās nekādi papildus darbi netiek plānoti, arī papildus teritorijas nav nepieciešamas.

Igaunijas – Latvijas trešā starpsavienojuma shēma

----- 1. alternatīva ----- 2. alternatīva

IVN un trases izpētes rezultātā tiks izvēlēts labākais no alternatīvajiem variantiem kā no vides aizsardzības, tā īpašumu aizsardzības viedokļa.

Igaunijas – Latvijas trešā elektropārvades tīkla starpsavienojuma alternatīvie varianti un to attālumi līdz Natura 2000 teritorijām pievienoti **1. pielikumā**.

Projekts atbilst visiem TEN-E politikas mērķiem:

Nav paredzama projekta negatīva ietekme uz kaimiņu reģioniem.

Pozitīvā ietekme:

- Projekts sekmēs elektroenerģijas tirgus attīstību Latvijā, Lietuvā un Igaunijā vienlaikus izveidojot vienotu Baltijas elektroenerģijas tirgu.
- Jaunu starpsavienojumu attīstība un efektīva pārvades jaudu izmantošana tiks veicināta visā reģionā.

2.4. Tehnoloģiskā informācija atbilstoši izvēlētajam paredzētās darbības risinājumam

Atbilstoši Aizsargjoslu likumam aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem ar nominālo spriegumu 330 kV **apdzīvotās vietās** ir 12 m no malējiem vadiem, **ārpus apdzīvotām vietām** – 30 m no malējiem vadiem. 2009. gada 1. jūlijā stājās spēkā grozījumi Aizsargjoslu likumā, kas paredz aizsargjoslu paplašināšanu 110 kV elektrolīnijām no 20 līdz 30 m ārpus apdzīvotām vietām. Tas nozīmē, ka šobrīd 110 un 330 kV elektropārvades līnijām piemēro vienādu platumu aizsargjoslas ārpus apdzīvotām vietām un neatkarīgi no elektropārvades līnijas rekonstrukcijas ir jānodrošina 30 m platas aizsargjoslas esošajai 110 kV elektrolīnijai.

Atbilstoši pēdējām izmaiņām **Aizsargjoslu likumā** elektrolīniju aizsargjoslām ir šādi platumi:

- **330 kV elektrolīnijām**
 - ✓ Ārpus apdzīvotām vietām – 30 metri no malējā vada
 - ✓ Pilsētās un apdzīvotās vietās - 12 metri no malējā vada
 - ✓ Trases platums mežā un citās kokiem (krūmiem) aizaugušās vietās – 54 m plata josla.
- **110 kV elektrolīnijām**
 - ✓ Ārpus apdzīvotām vietām – 30 metri no malējā vada
 - ✓ Pilsētās un apdzīvotās vietās - 7 metri no malējā vada
 - ✓ Trases platums mežā un citās kokiem (krūmiem) aizaugušās vietās – 26 m plata josla.

Iespējamā balstu konstrukcija, kas var mainīties projektēšanas/ būvniecības gaitā, atkarībā no specifiskiem apstākļiem, kā arī trases un aizsargjoslas platumu izmaiņas parādītas **2. pielikumā**.

2.4.1. galvenās izejvielas, to daudzums gadā (norāda visas bīstamās ķīmiskās vielas un ķīmiskos produktus (preparātus), kā arī pārējās izejvielas, kuru patēriņš pārsniedz 100 kg gadā)

Nav paredzēta bīstamu ķīmisko vielu izmantošana elektropārvades līnijas rekonstrukcijas un ekspluatācijas laikā.

Esošajās apakšstacijās projekta „Igaunijas – Latvijas trešais starpsavienojums” ietvaros nav paredzētas nekādas izmaiņas.

2.4.2. produkcija un tās daudzums (gadā)

Uz pieteikto darbību neattiecas

2.4.3. plānotais ūdens patēriņš (kubikmetri diennaktī, sezonā vai gadā)

Ūdens izmantošana paredzētai darbībai nav paredzēta.

2.4.4. izmantojamā ūdens ieguves avota nodrošinājums ar ūdens resursiem (virszemes vai pazemes ūdens)

Uz pieteikto darbību neattiecas

2.4.5. plānotais notekūdeņu daudzums (kubikmetri diennaktī, sezonā vai gadā), piesārņojošās vielas notekūdeņos, to koncentrācija pirms un pēc attīrīšanas, notekūdeņu izplūdes vieta

Uz pieteikto darbību neattiecas

2.4.6. sadedzināšanas iekārta, paredzamais kurināmais un tā daudzums

Uz pieteikto darbību neattiecas

2.4.7. piesārņojošo vielu emisija gaisā, ūdenī un augsnē (piesārņojošās vielas un to koncentrācija), smakas

Piesārņojošo vielu emisijas gaisā elektropārvades līnijas ekspluatācijas laikā nav paredzētas. Nelielas īslaicīgas kaitīgo vielu emisijas gaisā iespējamas būvniecības laikā, izmantojot smago tehniku.

2.4.8. tehnoloģisko procesu atkritumi (arī bīstamie atkritumi), blakusprodukti un paredzamā atkritumu apsaimniekošana;

Atkritumu veidošanās paredzēta tikai būvdarbu veikšanas laikā. Elektropārvades līnijas rekonstrukcijas un ekspluatācijas laikā (vecās elektropārvades līnijas vadu un balstu demontāžas atkritumi) radušies atkritumi tiks apsaimniekoti atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas normatīvo dokumentu prasībām.

2.4.9. fizikālās ietekmes (piemēram, elektromagnētiskais starojums, vibrācija, troksnis)

Elektropārvades līniju elektromagnētiskā starojuma iespējamā ietekme tiks papildus izvērtēta ietekmes uz vidi novērtējuma gaitā.

Šobrīd Latvijā nav noteikti normatīvi vai robežlielumi elektromagnētiskā lauka ietekmei uz apkārtējo vidi vai iedzīvotājiem. Gan Eiropas Savienība, gan Starptautiskā komisija aizsardzībai pret nejonizēto starojumu (ICNIRP) ir izstrādājušas vadlīnijas, resp. ES Padomes 1999. gada 12. jūlija rekomendācijas 1999/519/EK par elektromagnētisko lauku (0 Hz līdz 300 Hz) iedarbības ierobežošanu (turpmāk tekstā - ES Padomes rekomendācija 1999/519/EK) un ICNIRP Vadlīnijas laikā mainīga elektriskā, magnētiskā un elektromagnētiskā lauka (līdz 300 GHz) ietekmes ierobežošanai. Paredzams, ka netiks pārsniegtas Eiropas Padomes lēmumā noteiktās references vērtības, kas nodrošina valstī de facto izmantotā pamatierobežojuma ievērošanu. Salīdzinoši padziļināti pētījumi par elektromagnētiskā lauka, ko rada augstsprieguma elektropārvades līnijas, ietekmi, ir veikta projekta „Kurzemes loks” ietekmes uz vidi izvērtēšanas gaitā. Ar ekspertu atzinumu šobrīd var iepazīties AS „Latvenergo” un AS „Latvijas elektriskie tīkli” mājas lapās – www.latvenergo.lv un www.let.lv – projekta „Kurzemes loks” 3.posma – Tume – Rīga IVN ziņojums.

2.4.¹ informācija par iespējam pielāgot paredzētās darbības tehnoloģisko risinājumu oglekļa dioksīda uztveršanai

Uz paredzēto darbību neattiecas

2.5. Paredzamā ietekme uz īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, īpaši aizsargājamām sugām, īpaši aizsargājamiem biotopiem un mikroliegumiem

Galvenos nosacījumus jebkādu saimniecisku darbību veikšanai īpaši aizsargājamajās dabas teritorijās nosaka 16.03.2010. MK noteikumi Nr.264 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” un attiecīgās teritorijas individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi, ja tādi ir izstrādāti.

- 1. alternatīvas – Igaunijas robeža – Rūjiena – Aloja – Limbaži – Saulkrasti – Carnikava – Salaspils (vai Rīgas TEC-2),** gadījumā rekonstruējamā 110 kV elektropārvades līnija šķērso **Ziemeļvidzemes biosfēras rezervātu (ZBR)**, kas ir starptautiskas nozīmes aizsargājama dabas teritorija ar noteiktu platību, kas atrodas īpašā valsts aizsardzībā. ZBR darbību regulē likums „Par Ziemeļvidzemes rezervātu” (1997) un MK noteikumi Nr. 303 – „Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” (2011). ZBR teritorija aizņem 457 708 ha sauszemes un 17 806 ha jūras akvatorija. ZBR ir vienīgā šāda veida īpaši aizsargājama dabas teritorija Latvijā. Tā ir plaša teritorija, kurā starptautiski nozīmīgas dabas un ainaviskās vērtības tiek saglabātas, nodrošinot ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko attīstību. Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāts pārstāv starptautiski atzītas mērenajai mežu joslai raksturīgas sauszemes un Baltijas jūras piekrastes ekosistēmas. Rezervāta teritorija ietilpst Limbažu, Valkas un Valmieras rajona ziemeļdaļā un atrodas Salacas, Vitrupes, Svētupes un Liepupes baseinā. Kopumā rezervāta teritorija aizņem 6 % no Latvijas platības un tajā ietilpst arī Salacas ielejas dabas parks, 16 dabas liegumi, 4 dabas liegumu zonas (Ziemeļu purvi, Rūjas paliena, Augstroze un Vidusburtnieks, kas ir putniem nozīmīgas teritorijas, iekļautas starptautiskas nozīmes mitrāju sarakstā, ir Natura 2000 teritorijas), 4 dendroloģiski stādījumi un 25 ģeoloģiski un ģeomorfoloģiski dabas pieminekļi.

Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta shēma

Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta zonējums paredz teritorijas sadalījumu neitrālā, dabas lieguma un ainavu aizsardzības zonā.

Ainavu aizsardzības zona

Esošā 110 kV EPL šķērso ainavu aizsardzības zonu divās vietās: pie Burtnieka (zona Nr. 7) un pie Svētupes (zona Nr. 5).

Atbilstoši jauno MK noteikumu prasībām ainaviski vērtīgās teritorijās (ja tādas noteiktas vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā) aizliegts veikt darbības, kas būtiski pārveido ainavu un tās elementus vai samazina bioloģisko daudzveidību un ainavas ekoloģisko kvalitāti. Aizliegts arī būvēt būves, kas var aizsegst skatu no publiski pieejamiem skatupunktiem un ainaviskiem ceļiem (ja tādi ir noteikti teritorijas plānojumā) uz ainavai raksturīgajiem elementiem un vērtībām. Noteiktas prasības koku ciršanai. Vietējai pašvaldībai ir tiesības saistošajos noteikumos noteikt papildu prasības, lai saglabātu esošās ainavas raksturu un vērtību. Teritorijas individuālie aizsardzības noteikumi nosaka, ka teritorijā atsevišķos gadījumos ir atļauta vēja parku būvniecība, tomēr pieslēgumi elektriskajiem tīkliem veicami, izmantojot apakšzemes kabeļus, ja tas ir tehniski iespējams.

Neitrālā zona

Neitrālajā zonā nav noteikti ierobežojumi infrastruktūras objektu izbūvei vai rekonstrukcijai.

Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta teritorijā atrodas vairāki nozīmīgi dabas liegumi, tai skaitā Natura 2000 teritorijas, ko šķērso rekonstruējamā elektropārvades līnija.

Dabas liegums „Rūjas paliene”

Dabas liegums „Rūjas paliene” izveidots 2004. gadā un atrodas Valmieras rajona Sēļu, Jeru un Vīlpulkas pagastu teritorijā. 444 ha lielais dabas liegums ietilpst Ziemeļvidzemes biosfēras rezervātā.

Lieguma izveidošanas galvenais mērķis ir saglabāt Latvijā un Eiropā retus biotopus un sugas – īpaši upju palienu pļavas un tajās ligzdojošo ķikutu.

Liegumam ir izstrādāts dabas aizsardzības plāns, kas nosaka tā izmantošanas un aizsardzības nosacījumus.

Liegums aizņem apmēram 10 km garu un 250 – 500 m platu Rūjas lejteces palienes posmu. Teritorijā ietvertas slapjas, palos applūstošas, daļēji aizaugušas pļavas, mazākās platībās arī mēreni mitras un sausas pļavas, kā arī krūmāji un meži. Arī ārpus lieguma blakusesošās teritorijas ir lielākoties pārmitras - slapji krūmāji un meži. Uz ziemeļiem no lieguma atrodas Rūjas purvs, uz ziemeļaustrumiem – slapju mežu masīvs Brīvpurvs, austrumos liegums robežojas ar bijušajiem Rūjas zivju dīķiem, kas šobrīd galvenokārt aizaug ar krūmiem.

Saskaņā ar zemes eksplikāciju, dabas lieguma lielāko daļu aizņem lauksaimniecībā izmantojamās zemes, mazāk meža zemju un krūmāju un tekoši ūdeņi. Lielākā daļa dabas lieguma pieder privātajiem zemes īpašniekiem.

Teritorijā konstatētās īpaši aizsargājamās augu un dzīvnieku sugas.

Teritorija ietver palieņu pļavu kompleksu, kas nodrošina dzīves vidi vairākām retajām un aizsargājamajām putnu sugām. Pavisam teritorijā konstatētas 7 ES Putnu Direktīvas 1. pielikumā un viena ES Biotopu Direktīvas 2. pielikumā minētās sugas, 3 ES Biotopu Direktīvas 1. pielikumā minētie pļavu biotopi.

Dabas liegumā ir atļauts mainīt zemes lietošanas kategoriju inženierkomunikāciju rekonstrukcijai (ja tiek mainīts trases platums un novietojums), tikai pie nosacījuma, ka tiek saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.

Īpaši aizsargājami augi: stāvlapu dzegužpirkstīte, naktsvijole, mānīgā knīdija. Svarīgākie bezmugurkaulnieki: upes micīšgliemezis, sarkankāju airvabole, divjoslu airvabole, raibgalvas purvspāre, spilgtā purvspāre, lielais skābeņu zeltainītis, mirdzošā ūdensspolīte, biežā perlamutrene.

Kā nozīmīgākās putnu sugas šajā dabas liegumā jāmin ķikuts, grieze un ormanītis.

Nozīmīgākais dzīvnieks ir ūdrs.

Rekonstruējamā elektropārvades līnija šķērso ZBR teritorijā esošo Natura 2000 teritoriju „Rūjas paliena”.

Dabas lieguma „Rūjas paliena” robežu shēma

Bez tam 1. alternatīvas gadījumā rekonstruējamās elektropārvades līnijas tiešā tuvumā atrodas *dabas liegums „Garkalnes meži”* – Natura 2000 teritorija, *Piejūras dabas parks* un *aizsargājamo ainavu apvidus „Ādaži”*, kā arī *dabas liegums „Jaunciems”*. Iespējamā ietekme uz šīm teritorijām tiks pētīta ietekmes uz vidi novērtējuma gaitā. Tāpat tiks izvērtēta iespējamā ietekme uz vairāku ezeru liegumiem Limbažu novadā (Dziļezers, Riebezers, Dūņezers), atkarībā no tā, cik tuvu šie ezeru liegumi atradīsies rekonstruējamās līnijas ietekmes zonai, kā arī Dzelves – Kroņu purvu Ādažu aizsargājamo ainavu teritorijā.

2. alternatīva - Igaunijas robeža – Rūjiena – Valmiera – Salaspils (vai Rīgas TEC-2)

Rekonstruējamā elektropārvades līnija šķērso *Gaujas Nacionālā parka (GNP)* teritoriju.

Gaujas Nacionālais parks (GNP) ir valsts nozīmes īpaši aizsargājama dabas teritorija, kas atrodas Gaujas senielejā un tās apkārtnē. Parka robežas noteiktas saskaņā ar Gaujas Nacionālā parka robežu shēmu (sk. attēlu) un Gaujas Nacionālā parka robežu aprakstu. GNP darbību reglamentē Gaujas Nacionālā parka likums (2009) un MK noteikumi Nr. 317 – „Gaujas Nacionālā parka individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” (2012).

Parka pārvaldi īsteno Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra pakļautībā esoša tiešās pārvaldes iestāde – Dabas aizsardzības pārvalde. GNP galvenais uzdevums ir aizsargāt parka maz pārveidotās dabas teritorijas, kam raksturīga liela bioloģiskā daudzveidība, iežu atsegumus, reljefa formas, laukakmeņus, avotus, valsts un vietējās nozīmes ģeoloģiskos un ģeomorfoloģiskos dabas pieminekļus, kā arī tipiskās ainavas, dabas un kultūras pieminekļus un veicināt dabas tūrisma un teritorijas ilgtspējīgu attīstību.

GNP teritorijā ir izveidotas šādas funkcionālās zonas:

- dabas rezervāta (stingrā režīma) zona,

- dabas lieguma zona,
- ainavu aizsardzības zona,
- kultūrvēsturiskā zona,
- neitrālā zona.

Dabas rezervāta (stingrā režīma) zona ir izveidota, lai saglabātu bioloģiski daudzveidīgajās teritorijās notiekošos dabiskos procesus.

Dabas rezervāta (stingrā režīma) zonā aizliegta jebkāda dabas resursu ieguve, saimnieciskā vai cita veida darbība, izņemot:

- zinātnisko izpēti;
- meža ugunsdrošības pasākumus;
- pasākumus, kas saskaņā ar dabas aizsardzības plānu nepieciešami dabas rezervāta (stingrā režīma) zonas aizsardzībai un saglabāšanai;
- dabas rezervāta (stingrā režīma) zonas šķērsošanu pa noteiktiem maršrutiem pārvaldes noteiktajā kārtībā.

Dabas lieguma zonā aizliegts:

- iegūt koksni valsts un pašvaldību īpašumā esošajos mežos, izņemot:
 - ✓ tādu bīstamo koku ciršanu un novākšanu, kuri apdraud cilvēku dzīvību un veselību, tuvumā esošās ēkas un infrastruktūras objektus,
 - ✓ koku ciršanu meža ugunsdrošības pasākumu veikšanai un avāriju, stihisku nelaimju vai katastrofu seku likvidēšanai,
 - ✓ koku ciršanu citā cirtē sugu un biotopu aizsardzībai un saglabāšanai, kultūras pieminekļu saglabāšanai, mākslīgi izveidoto mežaudžu ilglaicīgai rekonstrukcijai, ainavas kvalitātes uzlabošanai, skatu punktu ierīkošanai un uzturēšanai;
 - ✓ koku ciršanu citā cirtē sugu un biotopu aizsardzībai un saglabāšanai, kultūras pieminekļu saglabāšanai, mākslīgi izveidoto mežaudžu ilglaicīgai rekonstrukcijai, ainavas kvalitātes uzlabošanai, skatupunktu ierīkošanai un uzturēšanai;
 - ✓ sagatavot kokmateriālus kailcirtēs;
- nosusināt purvus;
- bojāt, iznīcināt, uzart vai kultivēt palieņu, terašu un meža pļavas; mainīt reljefu un veikt jebkuru darbību, kas veicina paātrinātu virszemes noteci un augsnes erozijas attīstību;
- lietot minerālmēslus un ķīmiskos augu aizsardzības līdzekļus bioloģiski vērtīgajos zālajos un meža zemēs;
- mainīt reljefu un veikt jebkuru darbību, kas veicina paātrinātu virszemes noteci un augsnes erozijas attīstību;
- iegūt derīgos izrakteņus, izņemot pazemes ūdens ieguvī personiskām vajadzībām;
- dedzināt sauso zāli un niedres, kā arī ugunsbīstamajā periodā dedzināt meža ciršanas atliekas;
- ieviest dabiskajos biotopos vietējiem apstākļiem svešas augu un dzīvnieku sugas.
- īpašuma tiesību aprobežojumi dabas lieguma zonā ierakstāmi zemesgrāmatā, pamatojoties uz šo likumu un pārvaldes nostiprinājuma lūgumu.

Lai nodrošinātu augu un dzīvnieku sugu netraucētu eksistenci, kā arī iespēju dzīvniekiem pulcēties migrācijas periodos, pārvalde saskaņā ar parka individuālās aizsardzības un izmantošanas noteikumiem Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā var pieņemt lēmumu dabas lieguma zonā vai tās daļā noteikt sezonas liegumu — ierobežojumu vai aizliegumu apmeklētājiem uz laiku uzturēties konkrētajā teritorijā, bet personām, kuras lieguma zonā dzīvo vai kurām lieguma zonā ir īpašums, veikt konkrētu saimniecisko darbību.

Ar pārvaldes rakstveida atļauju dabas lieguma zonā drīkst organizēt masu izklaides pasākumus brīvā dabā (atpūtas, sporta un citus pasākumus, kuros piedalās vairāk nekā 50

cilvēku). Pārvaldes rakstveida atļauja nav nepieciešama, ja pasākumi notiek speciāli šim nolūkam paredzētajās vietās.

Dabas lieguma zonā esošu zemes gabalu drīkst sadalīt tikai tad, ja katra atsevišķā zemes gabala platība pēc sadalīšanas nav mazāka par 10 hektāriem. Šis nosacījums neattiecas

uz vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā noteiktajām pilsētu un ciemu robežām.

Dabas lieguma zonā būvniecību drīkst veikt būvniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, ievērojot ietekmes uz vidi novērtējumu regulējošos aktus.

Ainavu aizsardzības zona

Ainavu aizsardzības zona ir izveidota, lai saglabātu raksturīgo daudzveidīgo ainavu, nacionālo kultūrvidi un rekreācijas resursus, kā arī nodrošinātu nenoplicinošu saimniecisko darbību.

ainavu aizsardzības zonā būvniecību drīkst veikt būvniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, ievērojot ietekmes uz vidi novērtējumu regulējošos normatīvos aktus aizsargājamās kultūrvēsturiskajās teritorijās, kā arī teritorijās, kurās koncentrēti kultūras pieminekļi.

Galvenā cirte ainavu aizsardzības zonā notiek saskaņā ar meža apsaimniekošanas plānu.

Kultūrvēsturiskā zona

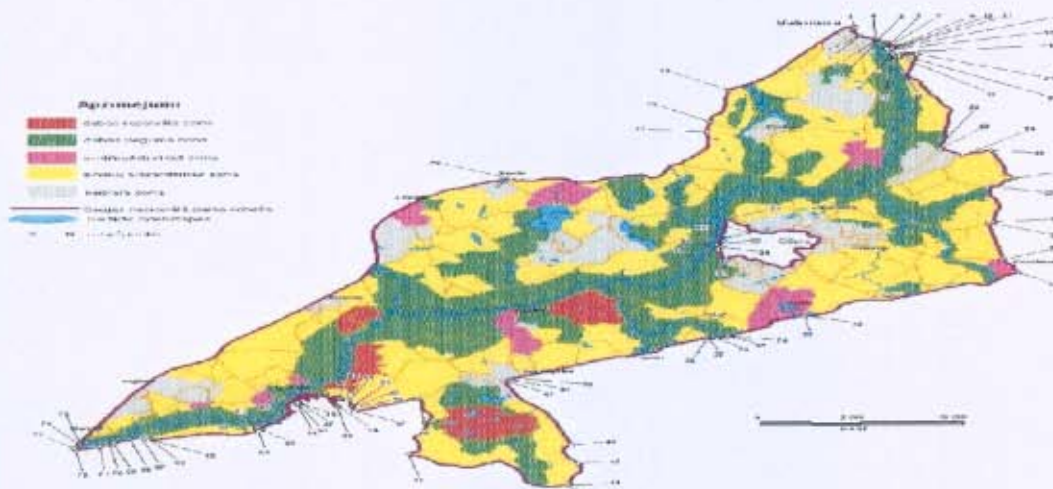
Kultūrvēsturiskajā zonā būvniecību drīkst veikt būvniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, ievērojot ietekmes uz vidi novērtējumu regulējošos normatīvos aktus.

Galvenā cirte kultūrvēsturiskajā zonā notiek saskaņā ar meža apsaimniekošanas plānu.

Neitrālā zona ir izveidota, lai veicinātu parkā esošo blīvi apdzīvoto teritoriju vai intensīvi izmantojamo lauksaimniecības platību ilgtspējīgu attīstību.

Gaujas Nacionālā parka izmantošanas un aizsardzības nosacījumus reglamentē „Gaujas nacionālā parka likums” (2009) un MK noteikumi - „Gaujas nacionālā parka individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” (2009). Šo normatīvo aktu mērķis ir aizsargāt parka mazpārveidotās dabas teritorijas, kam raksturīga liela bioloģiskā daudzveidība, iežu atsegumus, reljefa formas, laukakmeņus, avotus, kā arī tipiskās ainavas, dabas un kultūras pieminekļus un veicināt dabas tūrismu un teritorijas ilgtspējīgu attīstību.

Gaujas Nacionālā parka robežu shēma

Elektropārvades līniju rekonstrukcijas iespējamās ietekmes GNP funkcionālajās zonās tiks padziļināti pētītas ietekmes uz vidi novērtējuma gaitā.

Īpaša uzmanība tiks pievērsta stingrā režīma funkcionālajām zonām – Raunas ielejas un Gaujas senlejas liegumiem, Raiskuma ezera liegumam, Oleru purvam, Inciema senkrasta rezervātam, Ungura ezera un purva liegumam.

Paredzams, ka elektropārvades līniju ekspluatācija tieši neietekmēs aizsargājamās biotopus, īslaicīga ietekme var rasties vienīgi rekonstrukcijas darbu veikšanas laikā. Ietekme uz īpaši aizsargājamajiem putniem, to ligzdošanas un barošanās vietām, kā arī gājputnu migrācijas ceļi tiks pētīti ietekmes uz vidi novērtējuma gaitā sadarbībā ar ornitoloģijas speciālistiem.

Ja ietekmes uz vidi novērtējuma procesā konstatēs negatīvu ietekmi uz īpaši aizsargājamajām sugām, biotopiem vai ainaviskām vērtībām, tiks izstrādāti elektropārvades līnijas trases papildus alternatīvie risinājumi, kas mazinātu vai novērstu iespējamo ietekmi, novirzot līnijas trasi un kur tas būs iespējams, apejot īpaši aizsargājamās teritorijas.

Turklāt 2. alternatīvas gadījumā elektropārvades līnija šķērso **ainavu aizsardzības apvidus „Ziemeļgauja”** rietumu galu no Brenguļiem līdz Valmierai. Šī lieguma darbību reglamentē MK noteikumi Nr. 957 – „Aizsargājamā ainavu apvidus „Ziemeļgauja” individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” (2008).

Ainavu aizsardzības apvidus „Ziemeļgauja” robežu shēma

Jebkādas saimnieciskas darbības šajā teritorijā ir jāsaskaņo ar Dabas aizsardzības pārvaldi.

Bez tam 2. alternatīvas gadījumā rekonstruējamās elektropārvades līnijas tiešā tuvumā atrodas **dabas liegums „Oleru purvs”** (ietilpst *Ziemeļvidzemes biosfēras rezervātā*), kas ir Natura 2000 teritorija.

Administratīvais iedalījums: Rūjienas novada Jeru pagasts.

Platība: 105 ha

Dibināšanas gads: 1977

Dabas vērtības:

Lielāko daļu teritorijas aizņem pārejas purvs, purvaini meži un pārejas purvi un slišķņas, kas ir ES Biotopu direktīvas aizsargājami biotopi. Saimnieciskās darbības šajā teritorijā ir jāsaskaņo ar Dabas aizsardzības pārvaldi.

2.6. Informācija par attālumu (kilometros) no paredzētās darbības iespējamās atrašanās vietas līdz Eiropas nozīmes aizsargājamās dabas teritorijas (NATURA 2000) robežai

Paredzētās darbības **1. alternatīvas** gadījumā elektropārvades līnija šķērso „Ziemeļvidzemes biosfēras rezervātu”, tai skaitā dabas liegumu „Rūjas paliena” (Natura 2000 teritorija).

Rekonstruējamās elektropārvades līnijas tiešā tuvumā atrodas dabas liegums „Garkalnes meži”, tā robežojas ar Piejūras dabas parku un aizsargājamo ainavu apvidu „Ādaži” un dabas liegumu „Jaunciems”, kas arī ir Natura 2000 teritorijas.

Paredzētās darbības **2. alternatīvas** gadījumā rekonstruējamā elektropārvades līnija šķērso Gaujas Nacionālo parka rietumu malu, kur no stingrā režīmā zonām vislielākā ievēriība IVN izpētes gaitā jāpievērš ietekmei uz Gaujas senieleju un tās biotopiem.

Bez tam šīs alternatīvas gadījumā elektropārvades līnija atrodas arī ZBR Natura 2000 teritorijā esošā dabas lieguma „Oleru purvs” tiešā tuvumā, kā arī šķērso aizsargājamo ainavu apvidu „Ziemeļgauja” no Brenguļiem līdz Valmierai.

2.7. Informācija par paredzētās darbības un citu esošo darbību kopējo un savstarpējo ietekmi uz īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, īpaši aizsargājamām sugām, īpaši aizsargājamiem biotopiem un mikroliegumiem

Elektropārvades līnijas rekonstrukcijas gaitā esošo 110 kV līniju un jaunās 330 kV elektropārvades līnijas vadi tiks izvietoti uz viena balsta, nedaudz paplašinot esošās elektropārvades līnijas trasi. Balsti tiks izvietoti lielākos attālumos cits no cita.

Dzelzsbetona balstu vietā tiks uzstādīti metāla balsti, balstu augstums pieaugs līdz ~ 46 m, ņemot vērā IVN gaitā definētos nosacījumus, precīzs balstu augstums tiks definēts tehniskā projekta izstrādes laikā.

Iespējamā balstu konstrukcija, aizsargjoslu un trases parametri pievienoti **2. pielikumā**.

Paredzētās un esošās darbības kopējā ietekme uz īpaši aizsargājamām dabas teritorijām EPL ekspluatācijas laikā pēc rekonstrukcijas būtiski nepalielināsies.

IVN procedūra tiks veikta atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Tās ietvaros tiks pieaicināti attiecīgie eksperti, kas veiks teritorijas apsekošanu dabā, novērtēs iespējamo EPL ietekmi, tai skaitā arī uz citām, neuzskaitītajām tuvumā esošajām īpaši aizsargājamām dabas teritorijām. IVN laikā var rasties papildus EPL izbūves ierobežojumi vai nelielas trases korekcijas, kas saistītas ar noteiktu sugu mikroliegumiem, kultūrvēsturiskajiem pieminekļiem, citu objektu

aizsargjoslām, īpašumiem utt. IVN gaitā tiks izdarīts secinājums par ietekmi uz īpaši aizsargājamajām dabas teritorijām (t.sk. Natura 2000) – vai ietekme ir un vai tā ir būtiska. Ja ietekme būs būtiska, nepieciešamības gadījumā tiks izstrādāti plānotās trases korekcijas u kompensējošie pasākumi.

2.8. Paredzētās darbības ietekmes uz vidi apraksts un plānotie pasākumi nelabvēlīgas ietekmes samazināšanai vai novēršanai

Lai samazinātu rekonstruējamās elektropārvades līnijas izbūves iespējamo ietekmi uz vidi, vietās, kur iespējams izmantot esošās 110/330 kV EPL trases, paredzēts veikt esošās elektropārvades līnijas rekonstrukciju un uz viena elektropārvades līniju balsta izvietot dažāda sprieguma vadus. Šāds risinājums ļaus ievērojami samazināt trases platumu un transformējamās zemes platību, salīdzinot ar gadījumu, ja 330 kV elektropārvades līnija tiktu būvēta atsevišķi pa jaunu koridoru.

Ja IVN izstrādes gaitā tiks konstatēts, ka elektropārvades līnijas izbūve vai ekspluatācija var negatīvi ietekmēt īpaši aizsargājamās dabas teritorijas un sugas, kā arī īpašumus, tiks izvērtēti atsevišķu trases posmu alternatīvi risinājumi, veikta tās korekcija.

Ja ietekmes uz vidi novērtējuma procesa laikā tiks konstatēta iespējama būvniecības darbu negatīvā ietekme uz aizsargājamajām putnu sugām, līnijas būvniecība tiks veikta ornitologu ieteiktajā laika posmā, piemēram, ārpus putnu ligzdošanas perioda.

Esošajās 110/330 kV apakšstacijās nekādas izmaiņas paredzētās darbības laikā nav paredzētas.

3. Kopsavilkums par šķērsojamām Natura 2000 teritorijām

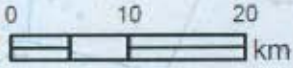
Skartās citas īpaši aizsargājamās teritorijas	Darbības realizācijas nosacījumi
<i>1. alternatīva – Rūjiena – Aloja – Limbaži – Saulkrasti – Carnikava – Salaspils (vai Rīgas TEC-2)</i>	
Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāts – ainavu aizsardzības zona	Tiek izpildīti ZBR individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi Netiek būtiski pārveidota ainava vērtīgās teritorijās (saskaņā ar teritorijas plānojumu) Netiek aizsegts skats no publiskajiem skatupunktiem un ainaviskiem ceļiem (saskaņā ar teritorijas plānojumu). Ir izpildīti koku ciršanas nosacījumi. Izpildīti pašvaldību saistošie noteikumi ar prasībām ainavas saglabāšanai (ja tādi tiek izdoti). Darbības tiek saskaņotas ar Dabas aizsardzības pārvaldi, nepieciešams rakstisks saskaņojums.
Dabas liegums „Rūjas paliens” (Natura 2000 teritorija)	Nav pretrunā ar teritorijas aizsardzības mērķiem. Nepieciešama Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.
Dabas liegums „Garkalnes meži”	Nav pretrunā ar teritorijas aizsardzības mērķiem. Nepieciešama Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.
Piejūras dabas parks	Nav pretrunā ar teritorijas aizsardzības mērķiem. Nepieciešama Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.
Aizsargājamo ainavu teritorija „Ādaži”	Nav pretrunā ar teritorijas aizsardzības mērķiem. Nepieciešama Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.
Dabas liegums „Jaunciems”	Nav pretrunā ar teritorijas aizsardzības mērķiem. Nepieciešama Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.
<i>2. alternatīva – Rūjiena – Valmiera — Salaspils – (vai Rīgas TEC-2)</i>	
Gaujas Nacionālais parks	Nav pretrunā ar teritorijas dabas aizsardzības mērķiem. Tiek izpildīti GNP individuālie aizsardzības un

	izmantošanas noteikumi. Tiek izpildīti pašvaldību saistošie noteikumi ar prasībām ainavas saglabāšanai (ja tādi tiek izdoti). Nepieciešama Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.
Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta teritorija – Oleru purvs	Tiek izpildīti ZBR individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi. Darbības tiek saskaņotas ar Dabas aizsardzības pārvaldi, nepieciešams rakstisks saskaņojums.
Aizsargājamo ainavu apvidus „Ziemeļgauja”	Tiek izpildīti individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi. Saimnieciskām darbībām, tai skaitā mežu transformācijai, nepieciešama Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.

PIELIKUMI

1. pielikums – Igaunijas – Latvijas trešā elektropārvades tīkla alternatīvie varianti ar Natura 2000 teritorijām
2. pielikums – Iespējamā balstu konstrukcija un trases un aizsargjoslas izmēri
3. pielikums – Igaunijas – Latvijas trešā elektropārvades tīkla alternatīvie varianti ar novadu teritorijām

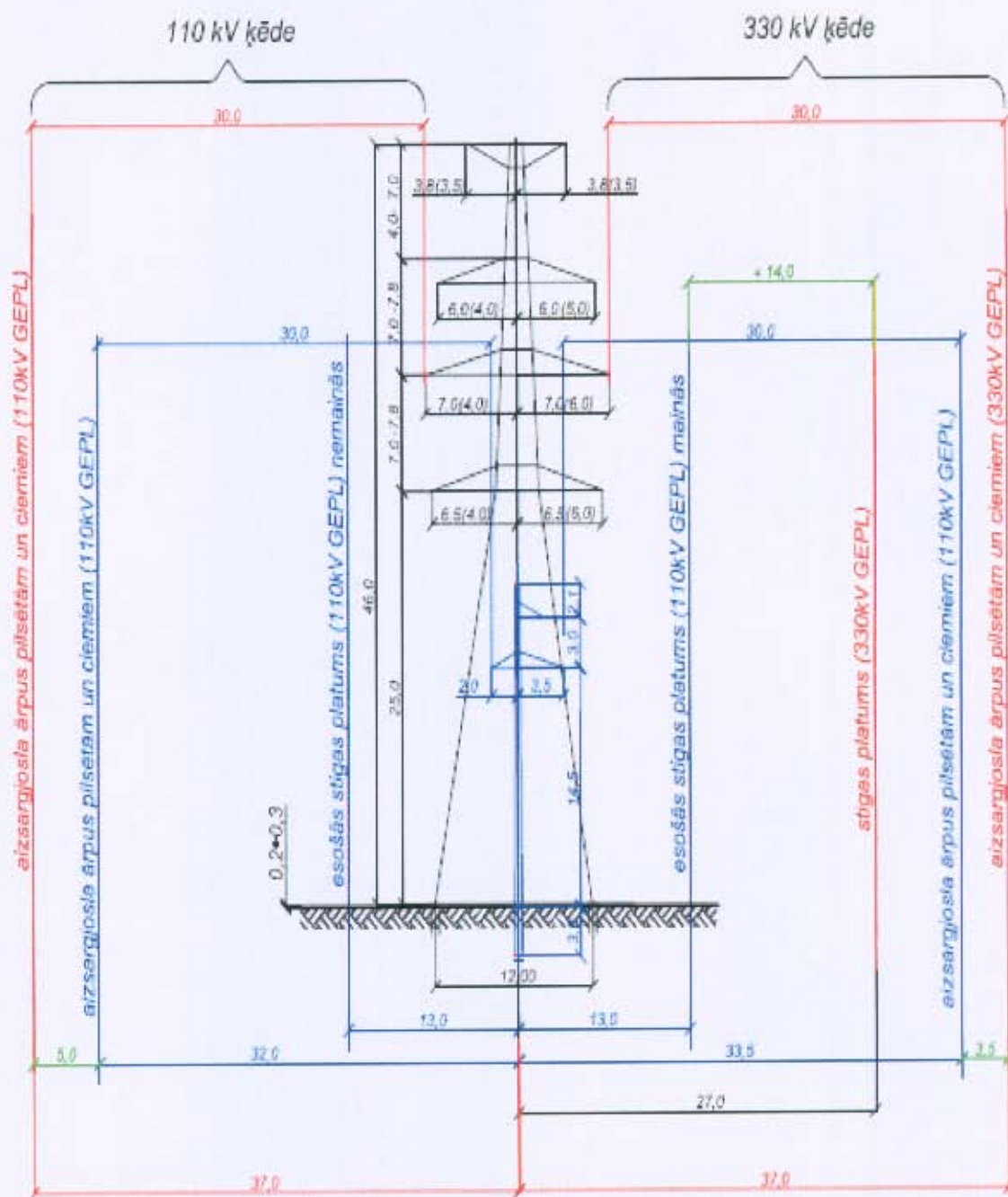
1. Pielikums

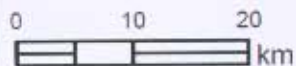
- Apzīmējumi**
- 1. alternatīva
 - 2. alternatīva
 - Rūjiena - EE-LV robeža
 - Natura 2000 teritorijas
 - Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāts

2. pielikums

110 kV un 330kV balsts un trases šķērsriezuma zīmējums rekonstruējamai elektropārvades līnijai

3. pielikums

Apzīmējumi

- 1. alternatīva
- 2. alternatīva
- - - Rūjiena - EE-LV robeža
- Valsts robeža
- Novadu robežas
- Pagastu robežas